

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/184/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114233484
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5114233484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: M. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX/X, L., právne zastúpenej: Advokátska kancelária Hagara - Hagarová, s.r.o., so sídlom D. Dlabača 35, Žilina, proti žalovanému: KOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, týka sa organizačnej zložky KOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Agentúra Žilina, Uhoľná č. 1, Žilina, Pas Ža 81/2014, v konaní o zaplatenie 4.825,03 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/314/2014-73 zo dňa 1. februára 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, v ktorej bol žalovaný zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobcovi 2.639,12 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.639,12 Eur od 16.11.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, p o t v r d z u j e .

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý.

Odvolací súd p r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 8C/314/2014-73 zo dňa 1. februára 2017 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi 2.639,12 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.639,12 Eur od 16.11.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O náhrade trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa podanou žalobou zo dňa 13.10.2014 sa domáhala voči žalovanému zaplatenia 4.825,03 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 4.825,03 Eur za obdobie od 16.11.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uvedené žiadala na tom skutkovom a právnom základe, že je poistencom žalovaného z havarijného poistenia, ktoré zahŕňalo krádež motorového vozidla a toto vozidlo bolo odcudzené. Žalovaný neuhradil žalobkyni celú skutočnú hodnotu odcudzeného vozidla. Žalobkyňa namietala určenú cenu vozidla v čase poistnej udalosti žalovaným vo výške 6.954,04 Eur, keď podľa posudku zabezpečeného žalobkyňou touto cenou je 9.246,- Eur a po tom, ako žalovaný uplatnil 5 % spoluúčasť pri likvidácii poistnej udalosti, žalobkyňa namietala žalovanému

odpočítanie 40 % z ceny z dôvodu "nezabezpečenia vozidla podľa poistných podmienok poistnej zmluvy a za ponechanie Osvedčenia o evidencii vo vozidle".

Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, uviedol, že z predmetnej škodovej udalosti vyplatil žalobkyni plnenie na základe riadne uzatvorenej poistnej zmluvy a nestotožňuje sa s cenou vozidla v čase poistnej udalosti podľa posudku zabezpečeného žalobkyňou, keď nie je zrejmé, z akých vzoriek znalec vychádzal pri stanovení koeficientu, keď tento dôkaz nemá váhu znaleckého posudku. Trval na správnosti výpočtu plnenia.

Žalovaný trval na správnosti výpočtu plnenia.

Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že došlo k škodovej udalosti, v ktorej bola žalobkyňa poistníkom aj poistenou s predmetom poistenia majetku a poistná udalosť bola krytá poistnou zmluvou medzi žalobkyňou ako poistníkom a žalovaným ako poisťovňou. Súd prvej inštancie uznal zmluvný vzťah poistnej zmluvy medzi stranami ako riadne uzatvorený vo vzťahu k predmetu a cene poistenia aj s odkazom na všeobecné a osobitné poistné podmienky, keď predmetom právneho hodnotenia súdu bol nedostatok spočívajúci v okolnostiach uzatvárania zmluvy vedúci k obrane žalovaného spočívajúcej v práve znížiť poistné plnenie pre nedodržanie podmienok poisteným. Dojednanie poistného plnenia podľa čl. IX zmluvných dojednaní, maximálne do výšky všeobecnej hodnoty motorového vozidla, bezprostredne pred poistnou udalosťou, je dojednaním v súlade a účelom ust. § 788 Občianskeho zákonníka. Od sumy potvrdenej žalovaným vo výške 6.945,04 Eur súd uznal odpočítanie spoluúčasti 5 % ($6.945,04 \times 0,05 = 345,25$), lebo išlo o dojednanie v súlade s praxou poistenia, so zachovaním spoluúčasti poisteného, resp. s nepoistením nevyhnutne celej škodovej udalosti. Žalobkyni tak titulom výplaty plnenia z poistnej udalosti prislúcha ($6.945,04 - 347,25$) 6.597,79 Eur. Keďže žalovaný vyplatil žalobkyni poistné plnenie vo výške 3.958,67 Eur, súd zaviazal žalovaného na doplatenie 2.639,12 Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Súd neuznal právo žalovaného na zníženie poistného plnenia o 40 %, ku ktorému pristúpil v likvidácii poistnej udalosti. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nebol dôvod tohto zníženia, ktorým dôvodom malo byť ponechanie technického preukazu od motorového vozidla v odcudzenom vozidle. Súd prvej inštancie konštatoval, že aj keď formálne sa jednalo o porušenie povinnosti poisteného, táto udalosť podľa názoru súdu spravodlivo nemá vplyv na samotnú krádež vozidla, zväčšenie rozsahu jej následkov alebo ťažkosti pri šetrení poisťovne. V tejto súvislosti odkázal na judikát Najvyššieho súdu SR č.k. 1Cdo 152/2009. Pokiaľ žalovaný tiež namietal, že dôvodom zníženia poistného plnenia o 40 % je aj nezabezpečenie vozidla poisteným, ani tento argument súd prvej inštancie neuznal, pretože bolo by v rozpore so spravodlivosťou pri dvojstrannej zmluve, keby poisťovňa uzatvorila zmluvu pri realizácii ktorej by na jednej strane mala právo od začiatku na plné dojednanie poistného a na druhej strane by potenciálne od začiatku pripustila zmluvnú prekážku vlastného poistného plnenia podľa hlavného obsahu poistnej zmluvy. V konaní bolo totiž preukázané, že samotná poisťovňa pri prevzatí motorového vozidla do poistenia, sa vôbec nezaoberala predpísaným spôsobom zabezpečenia vozidla.

Súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.639,12 Eur od 6.11.2011 do zaplatenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., keď dátum vzniku omeškania súd prispôbil vybaveniu poistnej udalosti žalovaným.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 257 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že on nerozporoval existenciu zmluvného vzťahu so žalobcom ani poistnú udalosť, pri ktorej bolo odcudzené motorové vozidlo žalobcu. Dňa 27.10.2011 došlo zo strany žalovaného k ukončeniu likvidácie, kedy poistné plnenie znížil o 40 % z dôvodu nedostatočného zabezpečenia motorového vozidla proti odcudzeniu a ponechaniu technického preukazu vo vozidle, keď následne odpočítal zmluvne dohodnutú spoluúčasť 5 % a poskytol žalobcovi plnenie vo výške 3.958,67 Eur. Sporným zostal výklad ustanovení zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie KASKO. Odvolateľ má za to, že v tomto prípade ide o výlučne zmluvný právny vzťah, pričom pre posúdenie práv a povinností zmluvných strán je relevantná úprava obsiahnutá v poistnej zmluve a v poistných podmienkach. Autonómia vôle zmluvných strán je podľa názoru odvolateľa jednou zo zásad, na ktorých pozostáva celý systém súkromného práva, ktorá ovplyvňuje interpretáciu, ako aj tvorbu pravidiel, ktorými sa účastníci zmluvného vzťahu riadia. Ak účastník poruší stranami vymedzené podmienky na vznik nároku na poistné plnenie, je uzročený s možnosťou krátenia poistného plnenia zo strany druhého účastníka. Keďže v tomto konkrétnom prípade si zmluvné strany v poistnej zmluve dojednali povinnosť poisteného neponechať doklady v motorovom vozidle v čase jeho opustenia, je podľa názoru žalovaného poistený povinný túto povinnosť splniť, a to najmä s poukazom na následnú povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Bolo preukázané, že žalobca porušil svoju zmluvnú povinnosť a ponechal svoje doklady vo vozidle. Preto

žalovaný v zmysle poisťnej zmluvy oprávnené krátil poisťné plnenie. V predmetnom konaní bolo tvrdené, že žalovaný je povinný preukázať, aký vplyv malo ponechanie technického preukazu vo vozidle na vznik poisťnej udalosti alebo zväčšenie jej následkov, no podľa názoru žalovaného takúto skutočnosť nie je potrebné nijako preukazovať. Podľa odvolateľa je nesporné, že pokiaľ osoba, ktorá si neoprávnené prisvojí motorové vozidlo, disponuje aj originálnymi dokladmi od takéhoto vozidla, má oveľa ľahší postup v ďalšom protiprávnom konaní a v takom prípade má poisťovňa značne sťažený postup pri šetrení poisťnej udalosti. Žalobca bol v zmysle zmluvných dojednaní povinný zabezpečiť motorové vozidlo proti krádeži okrem riadne uzamknutého motorového vozidla minimálne v nasledovnom rozsahu: čl. VII ods. 7 „Na požadované vybavenie zabezpečovacích zariadení, a to imobilizér alarm s plávajúcim alebo nikdy sa neopakujúcim kódom alebo satelitný elektronický vyhľadávací systém, je potrebné vykonať inštaláciu a aktiváciu týchto zariadení autorizovanými osobami pred dojednaním poistenia motorového vozidla. Vozidlo žalobcu však v čase vzniku poisťnej udalosti nemalo požadované zabezpečenie, a to mechanicky zabezpečovací systém. Preto žalovaný trval na pôvodnom stanovisku a považujú zníženie vyplateného poisťného plnenia vo výške 40 % za odôvodnené. Navrhol preto rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na obsahu všetkých svojich písomných podaní a ústnych prednesov. Žalobca zastáva názor, že ponechanie technického preukazu vo vozidle nemalo žiaden vplyv na vznik poisťnej udalosti alebo zväčšenie rozsahu jej následkov, t.j. v danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady obsiahnuté v kogentnom ustanovení § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka (§ 809 ods. 2), ktorý upravuje oprávnenie poisťovateľa znížiť poisťné plnenie. Žalovaná nepreukázala ňou tvrdené skutočnosti, že ponechanie dokladov od motorového vozidla, a to servisnej knižky, osvedčenia o evidencii motorového vozidla a potvrdenia o poistení zodpovednosti motorového vozidla a asistenčnej karty malo vplyv na vznik poisťnej udalosti. Žalobkyňa zdôraznila, že žalovaný vykonal 5.11.2009 obhliadku poisťovaného vozidla, o čom vyhotovil záznam, z ktorého je zrejmé, že má vedomosť o spôsobe jeho zabezpečenia. Touto obhliadkou získal žalovaný ako poisťovateľ informácie o výbave vozidla, zabezpečení vozidla a ďalších náležitostiach dôležitých pre uzatvorenie poisťnej zmluvy, a preto je nepochybné, že mal vedomosť o tom, že vozidlo pri vstupe do poistenia nemalo autoalarm. Preto pokiaľ žalovaná vyžadovala inštaláciu požadovaných zabezpečovacích zariadení a vozidlo i v čase uzavretia poisťnej zmluvy nemalo, nemala jednoznačne uzatvárať poisťnú zmluvu, pretože ona mala vedomosť o stave zabezpečenia vozidla už v čase uzavretia zmluvy. Žalovaná napriek obhliadke predmetného motorového vozidla vykonanej jej technikom pristúpila k uzavretiu zmluvy so žalobcom, pričom práve žalovaná by v prvom rade mala ovládať obsah zmluvných dojednaní a dôsledne ich dodržiavať. Pokiaľ žalovaná pristúpila k uzavretiu poisťnej zmluvy so žalobcom, pričom predtým vykonala obhliadku motorového vozidla a konštatovala funkčnosť inštalovaných predpísaných zabezpečovacích zariadení, a to aj výslovne uvedením v zmluve, nemožno dospieť k inému záveru ako tomu, že žalobkyňa v čase uzavretia poisťnej zmluvy splnila zmluvné podmienky vyplývajúce zo spomínaných zmluvných dojednaní. Navrhla preto rozsudok okresného súdu potvrdiť.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania, konštatuje, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, jasným, zrozumiteľným a primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právnej predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoj právny záver.

9. S rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj s odôvodnením rozsudku, sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ v rámci odvolacieho konania k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie odvolací súd nepovažoval na dôvodné.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

11. Dôvodom zníženia poisteného plnenia zo strany žalovanej malo byť porušenie povinnosti žalobkyne v tom, že motorové vozidlo nebolo zabezpečené alarmom podľa dojednaných poistných podmienok, konkrétne v čl. VII ods. 7, kde je upravené, že na požadované vybavenie zabezpečovacích zariadení, a to imobilizér, alarm s plávajúcim alebo nikdy sa neopakujúcim kódom alebo satelitný elektronický vyhľadávací systém, je potrebné vykonať inštaláciu a aktiváciu týchto zariadení autorizovanými osobami, pred dojednaním poistenia motorového vozidla. Tu odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ žalovaná vyžadovala inštaláciu požadovaných zabezpečovacích zariadení a vozidlo ich v čase uzavretia poistnej zmluvy nemalo, nemala jednoznačne uzatvárať poistnú zmluvu, pretože ona mala vedomosť o stave zabezpečenia vozidla už v čase uzavretia zmluvy, keďže predmet poistenia bol prehliadnutý (bola vykonaná obhliadka predmetného motorového vozidla) ňou poverenou osobou, ktorá garantovala spôsobilosť motorového vozidla na to, aby toto mohlo byť poistené. Pokiaľ uzavrela so žalobkyňou poistnú zmluvu, ktorá nekorešpondovala s poistnými dojednaniami ňou navrhnutými, nemôže to ísť na vrub žalobkyne, a preto žalovaná nebola oprávnená znížiť poistné plnenie.

12. Napokon aj ďalšia odvolacia námietka spočívajúca v tvrdení žalovanej, ktoré nebolo sporné, že žalobca porušil svoju zmluvnú povinnosť tým, že ponechal svoje doklady vo vozidle, čo podľa žalovaného ho oprávňovalo ku kráteniu poistného plnenia, odvolací súd zhodne s právnym názorom súdu prvej inštancie, aj keď sa jednalo o porušenie povinnosti poisteného podľa čl. VI ods. 5 zmluvných dojednaní, táto skutočnosť nemala vplyv na samotnú krádež vozidla a nemôže byť dôvodom pre zníženie poistného plnenia o 40 %. Správne preto súd prvej inštancie uzavrel, že v danej veci nebol daný dôvod pre zníženie poistného plnenia v rozsahu 40 % tak, ako ho má na mysli čl. VII bod 10 zmluvných dojednaní, pričom v danej veci neboli dané podmienky pre jeho krátenie podľa § 798 Občianskeho zákonníka.

13. S poukazom na uvedené odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom žalovaného, na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu voči neúspešnej žalovanej. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)